

Petr Hájek: Miliardy sem, miliardy tam: Aby mohli fialovci krást, musí nejprve odrbat nás. Daněmi, dluhy, inflací

- CZ24 News | 17. července 2023

ČESKO: PETR HÁJEK připomíná, že takzvané úspory Fialovy vlády jsou jen jiným názvoslovím pro krádeže a loupení, jaké v moderní době český stát nepoznal (a že už něco zažil) a ptá se, jestli je nám už opravdu všechno jedno

Statisíce ukrajinských výletníků nyní v přeplněných vlacích a autobusech odjíždějí do své údajně válkou zničené země na dovolenou. Musejí se zřejmě zotavit z pracovního vytížení při přebírání grandiózních palmáře (tzv. sociální dávky) a kulturního obohacování české sítě organizovaného zločinu, z něž občasné vraždy domácích vyčuhují jako pověstný nepatrný viditelný vrcholek ledovce. Zatím nás přišli na minimálně padesát miliard.

V to ovšem nepočítaje stamiliardovou „záruku za půjčku“, o níž se již dopředu ví, že ji šmírácký herec Zelenský nesplatí. A „vyprazdňování zbrojních skladů“, jež jsou zjevně bezedné, neb premiér Fiala televiznímu produkčnímu týmu kyjevských nácků dle vlastních slov posílá denně minimálně jednu houfnici či helikoptéru. On daruje – my platíme, nebo (pokud jde o dluhy) teprve platit budeme. Je to prosté, pochopí to i elektrikář Stanjura, který se volebním podvodem dostal ke klíčům od státní pokladny:

Když dělám granda, musím si na to vydělat. To ovšem jeho pirátská pětka neví, co to znamená, jeden vedle druhého žijí po léta luxusně z erárních peněz. Druhá možnost je vypůjčit si. To jim jde skvěle, protože to za ně budou muset splácet ti, kterými jinak okatě pohrdají – ožebračovaní občané. A konečně – to, co je pirátské posádce na bruselském Titaniku nejvlastnější – ukrást, co jde, pobít či zotročit okradené, a po nich potopa.

Hra na legalitu

Při tom všem je třeba předstírat, že rabování je legální, že má oporu v zákonech – a ty zase ve většinovém souhlasu tyranizovaných. Říkají tomu volby a lidovláda. Sice mají převahu sto osmi ze dvou stovek křesel ve sněmovně (a ještě větší v senátu), ale zcela jistě je většina lidí nevolila. Z těch, kteří se do volebních místností namáhali, výrazná menšina. A pokud bychom se ptali po souhlasu i těch, kdož volby ignorovali, pak dokonce menšina totální. A přesto vládnou, a vše je v souladu se zákonem. Protože zákony mají v rukou nejen oni – ale v mnohem větší míře běžnému člověku neznámí piráti na kapitánském můstku v jakémsi vzdáleném Bruselu či Štrasburku.

Rozhodují o nás tedy především Němci, Francouzi a Španělé – což je sice jistý pokrok proti době, kdy naše osudy v otevřeném protektorátu určovali pouze Němci, ale výhoda je to sporná. Francouzi a Španělé jsou absolutně závislí na německých injekcích (finančních, energetických, průmyslových), takže ve skutečnosti Němci ovládají přes Brusel větší část Evropy. Už se zdálo, že skutečně dosáhnou bez tanků toho, co Adolf Hitler při „integraci Evropy“ zpackal, když tu zasáhl Velký Bratr zpoza oceánu. Protože ve skutečnosti on diktuje zákony. A jako obvykle se s tím nemazal.

Žádný plán nikdy nevyjde

Své hroutící se hospodářství, jemuž docházejí zdroje, potřeboval sanovat. Neboť kolonie „třetího světa“ jsou již Američany vyrabovány a narovnávají záda. Stále více je napadá, že možná nemusejí být navěky otroky „nejdokonalejší demokracie“ (pro pár sebou sama vyvolených). A tak Washington sáhl po dvou pro něj nejobvyklejších metodách záchrany: Vycucnout svého nejbližšího spojence – a zahájit válku, která obvykle smázne nesplacitelné dluhy – ale hlavně se nesmí odehrávat v USA.

Posledně tak vyřešil velkou hospodářskou krizi (kterou z velké části zavinil) ve třicátých letech minulého století – a neslýchaně na následné válce vydělal. Jen hlupák by tedy zkoušel vymýšlet něco nového. Zvláště když si od té poslední války proti Rusku (Sovětskému svazu) nechal v Německu pojistku v podobě práva veta na jmenování kancléře.

Dlouho to vypadalo, že vše klapě podle plánu: Dobytí sovětského bloku bez jediného výstřelu (natož jaderného) sice načas rozšířilo možnosti drancování řady dalších států, ale nikoli tak velkých, aby to na rozežranou Ameriku stačilo. Protože se vše zadrhlo u toho hlavního: největšího státu světa s největšími zásobami přírodních zdrojů. Gorbačovova zrada skončila s Jelcinem, který se upil – ale přesto stačil vytvořit vrstvu zbohatlíků, jejichž třicet stříbrných mělo mít podobu pasování na součást „světové elity“, jež v Novém světovém řádu (NWO) ovládne planetu. A společně pak sníží počet „zbytečných jedlíků“ na optimální miliardu nesvéprávných „obslužných“ otroků.

Myslí si dnes (ti lemuři vně i ti uvnitř), že zádrhel se jmenuje Vladimír Putin. Ve skutečnosti pouze nerozumějí zákonu, který nemohou nadiktovat, protože je mimo lidský dosah. My mu říkáme Žádný (lidský) plán nikdy (zcela) nevyjde. Někdo třeba „boží mlýny“...

Pinčlíci tleskají, krčí se a kradou

To, co se nepodařilo v Rusku, se poměrně rychle podařilo dosáhnout v dobytých evropských satelitech. Jejich rychlé přilepení k Bruselu a NATO předpokládalo vytvoření „jelcinovských“ (u nás havlistických) „elit“. Smečky životně závislé jak na Velkém Bratru, tak na jeho (též bezohledně vysávaném) malém bratříčkovi Německu (formálně Bruselu). A právě tak jsou organizovány poté, co písek v soukolí (Václav Klaus) byl odstraněn, a taktovku po několika zkrachovalých pokusech převzali otevření kolaboranti, kteří si dnes říkají pětikoalice.

Napohled politické strany s formálně úplně protikladnými programy, ve skutečnosti však – jakmile se dostaly k moci – jediný blok cynických zrádců. Dokonce i svých vlastních voličů. Lhali jim před volbami (sliby o nezvyšování daní atd.), lhali jim ihned po nich, když všechny sliby porušili, lžou jim stále drsněji i dnes. A protože jsou navíc extrémně hloupí, vytvářejí často „půvabné“ neplánované „krásy nechtěného“, jež dovolují pohlédnout na nezakrytá místa podstaty:

Třeba když ultralevičáctví Piráti vyloučí z vedení jednu z mnoha svých potrhých svazaček, protože se otevřeně hlásí ke komunistické ideologii. Vtip je totiž v tom, že ideologie této „strany pro mladé“ vytvořené v Bruselu (ale pouze u nás úspěšné) je v odhodlání zničit původní evropskou civilizaci radikálnější, než kdy v dřevních dobách zamýšleli komunisté. Takže soudružku vlastně vyloučili za „úchylku z prava“.

Nebo když jejich předseda Bartoš zasedne ministerstvo pro místní rozvoj, neb tam jsou obrovské příležitosti k rabování. A opět z něj vyčnívá jen vršek ledovce: Tu si nechá nakoupit hned čtyři služební luxusní vozy, tu uzavře smlouvu o cateringu (za 20 miliónů) s firmou obsluhující „aristokraty“, tu šoupne francouzskému výrobcí pneumatik Michelinu 50 miliónů za „propagaci“ českého turistického ruchu. Jsou to všechno ale jen pinčlíci: krčí se, kradou – a freneticky vděčně

tleskají Velkému Bratru, že nás tak perfektně vyžírá z posledních zbytků peněz a státnosti.

Nad zákonem

Co je to proti hafanům u skutečných misek se žrádlem? Na ministerstvech financí, vnitra, zemědělství, sociálních věcí (slovo práce je tam jen ze setrvačnosti) – ale hlavně války (takzvané obrany)! Fascinující kontrakty – samozřejmě především s americkými zbrojovkami – o jejichž „provizích“ nemá veřejnost ani ponětí! Absurdní případ bombardérů F-35, které nejen nepotřebujeme – používat je bude za naše krvavé peníze americká armáda, až nás podle smlouvy obsadí – ale kupujeme je dvojnásob (!) draž než třeba jediný skutečný americký spojenec Izrael, je rovněž jen nepatrný vrcholek obrovského ledovce skrytého pod hladinou.

Protože hlavní – a možná jediný – důvod těchto nákupů drancujících rozpočet jsou – „provize“. O tom by jistě mohl vyprávět své „vtipné“ zkazky nejen Miroslav Kalousek, který „na obraně“ (s přítelem Hávou z Omnipolu) nastartoval před dávnými lety kariéru. Jsou to desítky a desítky miliónů, které přes různá kolena a skupiny skončí v soukromých kapsách pinčlíků a hafanů. To, co se nyní točí pod rukama paní Afroameričanové a jejího fialového pasáka však nemá obdoby. Ta válka je pro ně dobrodiní!

V dobách, když ještě strany předstíraly, že zastupují zájmy různých skupin veřejnosti (jedinou výjimkou byla Klausova ODS, než si ji zprivatizovali havlisté), byla rozdělena i scéna korporátních médií. Proto občas jedna lobbystická větev přes ta, která ovládala, zaútočila na jinou. Ostatně i to byl důvod vstupu Andreje Babiše do politiky (už ho nebavilo vypravovat „igelitky“) a nákupu vydavatelství Mafra. Dnes už ho zase klidně může prodat. „Skandály“ kolem odhalených krádeží zvaných provize v korporátu média – politika nečekejme: Všichni jsou na jedné hromadě.

Neznalost zákona neomlouvá

Co je Bartošových padesát či sto miliónů proti Rakušanovým a Jurečkovým sto či sto padesáti miliardám za Ukrajince? A co to je proti stovkám miliard v rukách Černochové a Fialy? Jenže, jak řečeno, na ty je třeba nakrást, aby bylo na krádeže-provize. A tím jsme u podstaty „úsporného balíčku“ který „stoosmička“ (po krátkých tanečcích s „opozicí“ typu ANO) brzy protlačí sněmovnou.

Usmolených dvacet miliard ukradených důchodcům je pakatel. Daně – přímé i nepřímé – porostou jak houby po dešti. Nenasytnost (v katolické mluvě „smrtný hřích obžerství“) je totiž nekonečná, a s jídlem roste chuť. Ale nejen to. Slovy prvorepublikového politika: Jim už nestačí, že žerou, oni při tom musejí ještě mlaskat! Pro slabší žaludky (dokonce už i část mainstreamových) je na zvracení slyšet Petra Fialu, jak se chváří, že inflace je „jen“ (!) na deseti procentech (za osmnáctiprocentní podle něj mohla ČNB).

Ukrajinci, vyléčení „zdarma“ naším zdravotnictvím ze zanedbaných chorob kyjevského pučistického režimu, se rozjíždějí do své sporné vlasti na prázdniny a dovolené. U nás mezitím vyskočila čísla svrabu do neznámé výše (obdobně u dalších nakažlivých chorob). K tomu se přidávají stále častější fatální následky covidistické vakcinace. A válka Západu proti Rusku bude na Ukrajině pokračovat minimálně do konce roku, soudí český prezident, neboť sice neví skoro nic, kromě toho, že zakázky zbrojovkám již není možné zrušit. Vše jde podle plánu. Zemský ráj to na pohled...

Jenže je tu ještě ten zmíněný zákon, který nenasytní hafani a pinčlíci ignorují (a jeho neznalost neomlouvá): Žádný plán nikdy nevyjde. Doufat však pouze v to, by se rovnalo „opovážlivému spoléhání na Boží milost“, jak praví klasik. Anebo, jak s aktivním akcentem říkali naši statečnější předkové, jejichž srdce ještě nebyla zarostlá tukem bezvěrectví:

Pomozme si - a Pán Bůh nám pomůže!

AUTOR: Petr Hájek

[ZDROJ](#)